

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1926

ΔΡΙΘ. 13

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀριθ. } Πρωτ. 2143 Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1926
Διεκπ. 2063

*Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως*

Ἡ Ἁ. Ἱ. Σύνοδος κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς, ὅπως παρακολουθῇ τὴν διοίκησιν τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἱερῶν Μητροπόλεων, καὶ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τῆς ὅσον ἔνεστιν πληρεστέρας καὶ ἀκριβεστέρας διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν ἑκάστη Μητροπόλει ἐξουσίας, ἀμα δὲ καὶ συνειδυῖα οἱ μέγιστόν ἐστι χρεῖμα διὰ τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἢ ἄγρυπνος ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποιμένων παρακολούθησις τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τῶν χριστιανῶν, ἢ συνεχῆς καὶ ἀδιάλειπτος διδασκαλία καὶ ὁδηγία εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν, ἢ διὰ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων εὐλογία καὶ στερέωσις ἐν τῇ πίστει πρὸς ἠθικὴν αὐτῶν βελτίωσιν, ἢ προαγωγή τοῦ ἠθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αὐτῶν βίου, ἢ ἐπὶ χριστιανικῶν καὶ ἠθικῶν βάσεων θεμελιώσις τῆς οἰκογενείας, ἢ μέριμνα ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν καὶ τῶν χηρῶν ἀντιλήψεως καὶ ἐν γένει ἢ ἐκτέλεσις τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει ἀποκομίσει τὴν βεβαιότητα ὅτι ἢ κατὰ τόπους Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι οὐ παύονται τὸ καθ' αὐτοὺς ἐπιτελοῦντε, ἐπόμενοι τῇ τοῦ Χριστοῦ διδαχῇ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ταῖς διατάξεσιν, ὅπως παρουσιάζωσιν ἀποτελέσματα προκοπῆς καὶ εὐδοξίας τοῦ ποιμνίου καὶ καρποφόρου διδασκαλίας, παρέχωσιν ἑαυτοὺς τύπους καλῶν Ποιμένων καὶ διδασκάλων, παραδείγματα καλῆς διοικήσεως καὶ ἐναρέτου πολιτείας καὶ γενικῶς εἰπεῖν ἐμφανίζονται Ποιμενάρχαι οἷους ἢ Ἐκκλησία ἀνέκαθεν ἐπόθησεν. Τῇ ἀληθείᾳ δὲ ὀφείλει ἢ Ἱερά Σύνοδος μετ' ἐπαίμων νὰ μνημονεύσῃ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ἀποδείκνυνται οἱ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ οἱ συντοὶ Ποιμένες οἱ μεριμνῶντες καὶ διδάσκοντες καὶ ποιμαίνοντες κατὰ τὰς παρακελεύσεις τῆς Ἐκκλησίας μὴ φειδόμενοι κόπων, μὴ λογιζόμενοι οἰονδήποτε

ἐμπόδιον παρὰ τὴν ἀσθένειαν πολλῶν τοῦ σώματος ἢ τὸ προχωρητὸς τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀφορῶντες εἰς τὴν ψυχικὴν τοῦ λαοῦ σωτηρίαν καὶ τὴν ἐπιτέλεσιν ἐξ ἄλλου τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθέντων ὑψηλῶν τῷ ὄντι καθηκόντων. Ἐπειδὴ ὅμως παρὰ τὸν ἐπιδεικνύμενον τοῦτον ἀξιολύπητον ζῆλον, λόγοι ἄλλοι συντελοῦσιν εἰς τὴν μὴ ἐξ ὀλοκλήρου πραγματοιοῖσιν τῆς ὑπαρχούσης καὶ διαφανομένης τοῦ πνεύματος προθυμίας, καὶ ἐμπόδια ξένα, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπιπροσθεῖσι τῇ διοικήσει ἐν τισι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὡς τὸ προχωρητὸς τῆς ἡλικίας, τὸ ἀσθενικὸν τοῦ σώματος, ἢ ἔκτασις τῆς κληρωθείσης μητροπολιτικῆς περιφερείας, ἔστι δ' ὅτε καὶ λόγοι ἄλλοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεως τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, αἵνα χωρὶς νὰ ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, οὐχ ἦττον ὅμως παρουσιάζουσιν ἑλλιπῆ ταύτην λόγῳ τῶν ὡς ἄνω καλυομάτων, τοῦτου ἔνεκεν ἢ Ἱερά Σύνοδος σκοπομένη τὴν πληρεστέραν καὶ συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ ταῖς νομικαῖς διατάξεσι διοικήσιν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ μόνον διὰ τὴν ἀπόσκοπον ἐκπλήρωσιν πάντων ἐκείνων τῶν καθηκόντων, αἵνα ἢ Ἱερά καὶ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῶν τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένων ἀπαιτεῖ, ἀπεφάσισε διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ὅπως, ἰον) Πρὸς ἀκριβεστέραν ἐπιτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις ὧν οἱ Σεβ. Μητροπολίται συνεπλήρωσαν τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, καταστήσῃ παρὰ τῷ οἰκίῳ Ἱεράρχει Βοηθὸν Ἐπίσκοπον, προτεινόμενον καὶ ἐκλεγόμενον κατὰ τὴν ἐκαστοτὴ ἐν ἰσχύι νομοθεσίᾳ περὶ ἐκλογῆς Μητροπολιτῶν, ὅστις θέλει ἐπικουρεῖ τῷ οἰκίῳ Μητροπολίτῃ καὶ μνημονεύει τούτου ἐν ταῖς Ἱεροτελεσίαις, εἰς ὃν θέλουσιν ἀνατεθῆ ἢ ὀργάνωσις καὶ ἐποπτεία τοῦ κηρύγματος, ἢ ὀργάνωσις τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἢ περιοδεία εἰς τὴν ἐπαρχίαν πρὸς εὐλογίαν καὶ ἠθικὴν προαγωγὴν τῶν πιστῶν, καὶ ὅστις ἐπιπροσθεῖως θέλει διευθύνει τὸ Μητροπολιτικὸν Γραφεῖον, ἔχων τὴν θέσιν Πρωτοσυγκέλλου καὶ τούτου τὸν μισθὸν λαμβάνων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, μὴ διοριζόμενον Πρωτοσυγκέλλου εἰς αἷς Μητροπόλεις ὑπάρχει

Βοηθός Ἐπίσκοπος, ἰδρυομένης θέσεως τοιοῦτου ἔνθα ἐκ τῆς ἰσχυοῦσης Νομοθεσίας δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅστις ἐπίσης χηρευσάσης ὅπως δήποτε τῆς Μητροπόλεως, αὐτοδικαίως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ προτιμᾶται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἔδρας ταύτης.

2ον) Νὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 20 ἔδαφ. 4 καὶ ὁ τοῦ ἀπὸ 31 Ἀπριλίου 1923 Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἀντικοπεφίλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς Ἱεράρχας ἐκείνους, οἵτινες λόγῳ χρονίας νόσου περιέστησαν εἰς διαρκῆ ἀνικανότητα, ἀντικαθισταμένης τῆς φράσεως τοῦ 4 ἔδαφ. «κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 ὀριζόμενα Βοηθοῦ Ἐπισκόπου» διὰ τῆς «Βοηθοῦ Ἐπισκόπου κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ Νομοθεσίᾳ περὶ ἐκλογῆς Μητροπολιτῶν» καὶ ἀπαλειφομένης τῆς φράσεως τοῦ 2 ἔδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου «ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν», ἥτις ἰσχύει διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος.

3ον) Νὰ καθορισθῆ ὁ τρόπος τῆς ἐξευρέσεως τῆς ἡλικίας τῶν Ἱεραρχῶν ὅμοιος πρὸς τὸν τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

4ον) Ὡσαύτως ὅπως ἐφεξῆς ἡ πλήρωσις τῶν Μητροπολιτικῶν Θρόνων γίνεται ἐκ τῶν Βοηθῶν ἐπισκόπων, ἐὰν δὲ δὲν ἤθελε προτιμηθῆ ὁ τῆς χηρευνού Μητροπόλεως τοιοῦτος, τότε θὰ καθίσταται οἷτος Βοηθός Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως ἐκείνης ἢς ὁ Βοηθός Ἐπίσκοπος ἐξελέγη Μητροπολίτης.

5ον) Ἐπίσης ὅπως οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων ἔχωσι πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὁμοταγοῦς, νὰ ἔχωσι δὲ ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 33 ἐτῶν οὐδὲ μείζονα τῶν 55.

6ον) Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἔκτασιν δεῖται πρὸς τοὺς ὑπάρχουσι δύο καὶ τρίτου Βοηθοῦ Ἐπισκόπου, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως προστεθῆ καὶ τρίτος τοιοῦτος παρ' αὐτῆ, τοποθετουμένων τοῦ μὲν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, τοῦ δὲ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Μεγαρίδος καὶ τοῦ τρίτου εἰς τὴν τῆς Λαυρεωτικῆς, δι-οικούντων ταύτας καὶ ἐχόντων καὶ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω δικαιώματα καὶ καθήκοντα, οἷα οἱ παρὰ τοῖς Σεβ. Μητροπολίταις λόγῳ γήρατος τοιοῦτοι.

7ον) Ἐπειδὴ πρὸς τοῦτοις ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων λόγῳ τοῦ ὀλίγου τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελῆ ἰδίαν Μητρόπολιν οὐδὲ κατὰ συνέπειαν δύνανται νὰ δικαιολογηθῶσιν αἱ σχετικαὶ δαπάναι δι' αὐτήν, ἀποφασίζει καὶ προτείνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τὴν συγχάνευσιν ταύτης πρὸς τὴν γειτονικὴν

αὐτῆ Ἱεράν Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως οἱ ὑπάρχοντες Μητροπολίται παραμείνωσιν εἰς τὰς θέσεις τῶν μέχρις οὗ ἐκλιπόντος τοῦ ἐτέρου αὐτῶν ὁ ἐπιζήσων θέλει ἀναλάβῃ αὐτοδικαίως τὴν διοίκησιν τῆς νέας Μητροπόλεως Λακεδαίμονος καὶ Κυθήρων.

Τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ταύτας ἀνακοινομένη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῷ Ὑπουργεῖῳ παρακαλεῖ αὐτό, ἵνα ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων περιβάλλῃ ταύτας διὰ Νομοθετικοῦ κύρους προσερχόμενον εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προτεινομένων.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος
† Ὁ Καλαβρῆτον καὶ Αἰγιαλείας ΤΙΜΟΘΕΟΣ
† Ὁ Κορινθίας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
† Ὁ Κυθηρῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ
† Ὁ Καρυστίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
† Ὁ Ἠλείας ΑΝΤΩΝΙΟΣ
† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

† Ὁ Α' Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου ὁ θρόνος τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐν χηρείᾳ. Αἱ πληροφορίες, ἃς δημοσιεύει ὁ Τύπος τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶνε πολὺ λυπηραὶ καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι κυρίως ἐρίζουν ὑποψήφιοι τινες. Οὕτω δὲ παριστάμεθα καὶ πρὸ τῶν ξένων ἄξιοι μᾶλλον οἴκτου καὶ ἀδιαφοροῦμεν μὲν πρὸ τῶν φοδερῶν κινδύνων, φροντίζομεν δὲ περὶ τῆς πληρώσεως τῆς φιλοδοξίας, τοῦ ἐγώ. Δὲν ἐξετάζομεν τίς εἶνε ὁ ἰκανώτατος ὅπως ὁδηγήσῃ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, δὲν ἐξετάζομεν ἂν πρέπει νὰ ἐκλεγῆ ἐκ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Μητροπολιτῶν ἢ τῶν ἔξω τοῦ κλίματος τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, ἃς διατρέχει ἡ κατὰ Ἀνατολὰς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ πᾶσα φιλοδοξία καὶ νὰ εὐρεθῆ ὁ χρηστός καὶ ἰκανός, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκηται, ὅστις θὰ διευθύνῃ δεξιῶς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θ' ἀποτρέψῃ τοὺς ἐπαπειλουμένους κινδύνους.

Ἡ σπουδαιότης αἰτίας τῶν διαιρέσεων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἶνε ὅτι δὲν ἔχουσι συνταχθῆ Κανονισμοὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Μητροπολιτῶν ὁ δὲ ἀοιδίμος Πατριάρχης Φώτιος ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ποι-

μάνας τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλεξανδρείας οὐδαμῶς ἐφρόντισεν ἢ ἠθέλησε νὰ φρ.ντίσῃ περὶ ἐφαρμογῆς Κανονισμῶν. Αὐταρχικῶς δὲ ὦν ἐξέλεγε Μητροπολίτας ὄσους καὶ ὄσους ἠθελε καὶ οἵτινες δὲν εἶχον ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ πρωτοβουλίαν. Καὶ συνταράσσεται λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου καὶ ἐξάπτονται τὰ ἀπαίσια κομματικὰ πάθη καὶ σκανδαλίζονται οἱ χριστιανοὶ καὶ γινόμεθα περιγελῶς τοῖς πέρειξ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἑτεροδόξοις. Οὕτω ἐπὶ ἔτη συνεταράχθη ἄλλοτε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐπὶ δολάδῃ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Ἀληθῶς πολλοὶ καὶ πεικλιώνυμοι εἶνε οἱ ἔχθροι τῆς Ἐκκλησίας· πολλοὶ καὶ φοβεροὶ εἶνε οἱ ἐξωτερικοὶ ἔχθροι τῆς Ὀρθοδοξίας, ἦτις, ἐν δυσχειμέροις χρόνοις, διετήρησε καὶ ἔσωσε, ὡς ἐν μυστηριώδει κιθῶτῳ, τὸ Ἔθνος· ἀλλ' οἱ ἐσωτερικοὶ ἔχθροι εἶνε χειρότεροι καὶ φοβερώτεροι. «Πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται». Δὲν ὑποδεικνύομεν πρόσωπα· ἀλλ' ὡς ἐλάχιστοι λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου προτρέπομεν πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους Ἕλληνας τῆς παλαιότητος Ἐκκλησίας ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· εἰς δὲ τοὺς Μητροπολίτας τοῦ θρόνου καὶ λοιποὺς κληρικοὺς τὴν ἀληθῆ ἀυταπάρνησιν διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας.

Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ἐν τῇ Β' Οἰκουμένηκῃ Συνόδῳ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τοῦ θρόνου ὅπως ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη· «ρίψατέ με, ἔλεγεν, εἰς τὴν θάλασσαν ὡς τὸν Ἰωάνν διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ γαλήνη». Τοῦτον ἐμιμήθη ἤδη εἰς τῶν ὑποψηφίων. Καιρὸς νὰ μιμηθῶσιν αὐτὸν καὶ οἱ αἵτιοι τῆς μεγάλης διαστάσεως ὑποψήφιοι Μητροπολίται τοῦ θρόνου. Εὐχόμεθα ὀλοφύχως ὅπως ὁ Κύριος φωτίσῃ τοὺς πάντας καὶ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης καὶ ὁμοιοῦς καὶ οὕτω ταχέως ἐκλεγῆ ὁ ἱκανὸς καὶ χρηστὸς διάδοχος τῶν Ἀθανασίων καὶ Κυρίλλων ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἦτις, εἴπερ ποτέ, πανταχόθεν πολεμεῖται καὶ καταδιώκεται.

† Ο ΓΟΥΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΔΥΚΑΡΠΟΣ

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΕΟΡΤΩΝ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου μετατεθῆ εἰς τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου συμπιπτουσα τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετατεθῆ εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Αἱ τοιαῦται μεταθέσεις εἶνε σύμφωνοι πρὸς τοὺς Κανόνας, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὸ Τυπικόν, ἐν ᾧ πλείστοι μεταθέσεις Ἑορτῶν ἀναγράφονται. Καὶ δὴ:

α'—Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ μνήμη Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ τῆς 14ης Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν ἀνεπαύσατο ὁ Ἅγιος Πατὴρ, χάριν τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετετέθη εἰς τὴν 13ην Νοεμβρίου, ἥτοι δύο ὅλους μῆνας κατόπιν (ιδὲ ἐν Τυπικῷ Μεγ. Ἐκκλησίας Τυπικὴν διάταξιν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ—14 Σ)βρίου—προσημείωσιν σελ. 73)*

β'—Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου μετακινουμένη ἐν τοῖς ὁρίοις μιᾶς ἑβδομάδος τελεῖται τῇ μεταξὺ τῆς 11ης καὶ 17ης Ὀκτωβρίου Κυριακῇ (ιδὲ τυπικὸν σελ. 84, καὶ Μέγα Ὁρολόγιον ἐν μηνολογίῳ 11ης Ὀκτωβρίου, καὶ Μηναιῶν Ὀκτωβρίου ἐν τῇ προσημείωσει τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου).

γ' καὶ δ'—Ἐπίσης ἡ μὲν τῶν ἁγίων Προπατόρων μνήμη τελεῖται τῇ μεταξὺ τῆς 11 καὶ 17 Δεκεμβρίου Κυριακῇ, ἡ δὲ τῶν Ἁγίων Πατέρων «τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος» τελεῖται τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, συμπιπτούση μεταξὺ 18ης καὶ 24ης Δεκεμβρίου (Ἰδὲ Τυπικόν σελ. 112 καὶ 116 ἐν σχετικαῖς Τυπικαῖς Διατάξεσι τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἰδὲ καὶ Μέγα Ὁρολόγιον καὶ Μηναιῶν Δ)βρίου).

ε'—Πρὸς τοῦτοις ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου (20 Δεκεμβρίου), εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προβάλλεται τῇ 19ῃ Δεκεμβρίου (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 115 § 2)

ς' καὶ ζ'—Αἱ ἑορταὶ τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (25 καὶ 27 Ἰανουαρίου), ἐὰν συμπέσωσι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, μετατίθενται εἰς τὴν προτεραίαν Παρασκευὴν (24 καὶ 26 Ἰανουαρίου). (Ἰδὲ Τυπικὸν σελ. 164 § 8 καὶ σελ. 165 § 7).

η'—Ἡ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἑορτὴ συμπιπτουσα τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν κατὰ μὲν τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν ἐτελεῖτο τῇ προτεραίᾳ Παρασκευῇ 29 Ἰανουαρίου, κατὰ Συνοδικὴν ὁμῶς ἀπόφασιν τῷ 1882 ἐκανόνισθη ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου νὰ ψάλλῃται τῇ ἐπιεύσει 31 Ἰανουαρίου (Ἰδὲ Τυπικὸν σελ. 168 § 8 καὶ Σημείωσιν).

θ'—Ἐὰν τὸ Σάββατον τῶν Ψυχῶν συμπέσῃ τῇ 2α Φεβρουαρίου, ψάλλεται μόνον ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ

* Ἐχω ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκδοσιν Μ. Σαλιβέρου 1910, ἐν Ἀθήναις.

Κυρίου ἡμῶν ἀκολουθία, ἡ δὲ τῶν ψυχῶν προψάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου Σαββάτῳ, ἥτοι τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 178 § 19).

ι.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς γίνεται τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου μετατίθεται ὁμοίως εἰς τὴν 8ην, εἰ ἢ 9ῃ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν. Ἐν δὲ τύχῃ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρουστος μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς. Ἐὰν δὲ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ κατὰ τὰς μεταξὺ Τετάρτης καὶ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς ἡμέρας, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς. Τέλος, ἂν ἡ ἑορτὴ συμπέσῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἢ τῇ Καθαρᾷ Δευτέρᾳ, ἢ Ἀπόδοσις γίνεται αὐθημερόν (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 175 § 10 καὶ 178 § 19 καὶ ἐξῆς).

ια.—Ἡ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Ἑορτὴ (10 Φεβρουαρίου), εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν ἢ τῇ Καθαρᾷ Δευτέρᾳ προψάλλεται τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 183 § 6).

ιβ.—Ὁμοίως ἢ μνήμη τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ (24 Φεβρουαρίου), εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, προψάλλεται τῇ 23ῃ Φεβρουαρίου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου ἀκολουθίας. Κατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ἂν ἡ ἑορτὴ αὕτη τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας μετατίθεται εἰς τὸ προσεχὲς β' Σάββατον τῶν Νηστειῶν 1 ἢ 2 Μαρτίου (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 191 Β' § 2 καὶ σελ. 193 Θ' § 12 καὶ ὑποσημείωσιν).

ιγ.—Ἐὰν ἡ Πέμπτη τοῦ Μεγ. Κανόνος συμπέσῃ τῇ 25ῃ Μαρτίου, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Μεγ. Κανόνος ψάλλεται τῇ ἑσπέρᾳ τῆς Τρίτης 23 Μαρτίου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 219 ιβ' § 36).

ιδ.—Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Μεγ. Παρασκευῇ ἢ τῷ Μεγ. Σαββάτῳ, μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα (26 ἢ 27 Μαρτίου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 234 ΚΓ' § 69).

ιε.—Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23 Ἀπριλίου), εἰ τύχοι πρὸ τοῦ Πάσχα, μετατίθεται εἰς τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου (24 ἢ 25 Ἀπριλίου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 239 Α' § 1).

ις.—Ἐπίσης ἢ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (25 Ἀπριλίου), εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, μετατίθεται εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου (26 ἢ 27 Ἀπριλίου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 251 Α' § 1).

ιζ.—Ἐπίσης ἢ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (2 Μαΐου), εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, μετατίθεται εἰς

τὴν ἐπιούσαν Παρασκευὴν (3 Μαΐου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 258 Ζ' § 10).

ιη.—Ἡ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (21 Μαΐου, εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἑορτάζεται τῇ προτεραίᾳ Παρασκευῇ (20 Μαΐου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 269 § 14).

ιθ.—Ἡ τῆς Γ' εὐρέσεως τῇ Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ μνήμη (25 Μαΐου), ἢ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἑορτάζεται τῇ προτεραίᾳ (24 Μαΐου), εἰ δὲ τύχοι τῆς Ἀναλήψεως ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, μετατίθεται εἰς τὴν ἐπαύριον (26 Μαΐου. (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 276 Δ' § 5, ε' § 7, Ζ' § 8).

κ.—Τέλος ἢ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἴκου. Συνόδου μνήμη ἑορτάζεται τῇ μετὰ τὴν 13ης καὶ 19ης Ἰουλίου Κυριακῇ, ἥτοι ἐν περιόδῳ μᾶς ὅλης ἑβδομάδος (ιδὲ Τυπικὸν σελ. 289, ἐν Τυπικῇ Διατάξει 13 Ἰουλίου).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι πλείστον ἑορταζομένων ἁγίων αἱ μνήμαι ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἢ κοινωνικῶν ἀναγκῶν ὅτε μὲν προτάσσονται τῶν πενθίμων ἢ χαρμοσύνων Ἀκολουθιῶν ὡς αἱ τῶν Ἁγίων Γρηγορίου καὶ Χρυσοστόμου (26 καὶ 27 Ἰανουαρίου), τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ 24 Φεβρουαρίου, τῶν Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ὡς καὶ αἱ Ἀκολουθία τοῦ ἈΨυχοσαββάτου καὶ τοῦ Μεγ. Κανόνος, ὅτε δὲ ἐπιτάσσονται ὡς ἢ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν λόγῳ τῶν σχολικῶν Ἑορτῶν, ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Ἁγ. Γεωργίου, Μάρκου καὶ Ἀθανασίου ὡς καὶ αἱ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' (11 Ὀκτωβρίου) καὶ Δ' (13 Ἰουλίου) Οἴκου. Συνόδου, ἢ δὲ τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ (25 Μαΐου) προτάσσεται τῆς πενθίμου τελετῆς τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν καὶ ἐπιτάσσεται ταῖς Μεγ. Ἑορταῖς τῆς Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς.

Διὸ καὶ λίαν ὀρθῶς ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάνητο ἵνα ἢ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἑορτασθῇ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου τῇ πράξει μὲν τῆς Ἐκκλησίας στοιχοῦσα, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποιούσα τὰ λαϊκὰ ἔθιμα, καθ' ἃ, ὡς καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην σχετικῇ ἐπιστολῇ παρατηρεῖ, ἢ ἐθνικοθηρησκευτικῇ αὕτῃ Ἑορτῇ πανηγυρίζεται ἐν συναγεροῦ ἐν ταῖς ἑξοχαῖς μετὰ συμποσίων καὶ ἁμαρτιῶν.

Τοῦτ' αὐτὸ δὲ θὰ ἐπραττεν ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ ἂν ἢ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου συνέπιπεν ἐντὸς τῆς Μεγ. ἑβδομάδος ἄλλως, θὰ ἦτο ἱναγκασμένη νὰ καθορίσῃ ἰδιαιτέρας Τυπικὰς Διατάξεις, ἢ ἐφαρμογῇ τῶν ὁποίων θὰ ἐπέφερε σύγχυσιν καὶ ταραχὴν μετὰ τοῦ χρι-

στεπυνύμου πληρώματος συνεπεία μάλιστα τῆς κατ' ἀνάγκην παραλείψεως τῶν συνυφασμένων τῇ λαμ-
προφύῳ τῆς Ἀναστάσεως ἐορτῇ Ἐκκλησιαστικῶν
ἤμων.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΑΡΛΕΚΑΣ
Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Καθ' ἕξιν, δυστυχῶς, ἐπεκράτησε τελευταίως καὶ ἐν ἐπισήμοις ἔτι ἐγγράφοις νὰ γίνωνται ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου. Τοιαύτη ἐπίθεσις ἐγένετο καὶ ἐν ἐγγράφῳ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ οὐ μόνον κατὰ τῆς Ἱεραρχίας διατυποῦται βαρυτάτη ἀμα καὶ ἀδικωτάτη μομφή, καθ' ἣν αὕτη δῆθεν χάριν ψιλῶν τίτλων ἀφῆκεν ἐκθετον τὴν περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἔτει 1922, καὶ δὲν ἀντέστη κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ πρώτου ἀγροτικοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Γ. Ἐκκλ. Ταμείου, καθ' οὗ ἐπιροπίπεται ἡ κατηγορία ὅτι παρεχώρησεν εἰς Συνεταιρισμὸν γῆπεδον ἐν Βούλᾳ καὶ ὅτι ἐπιζημίως ἐξεποίησε λειβάδια τῶν Μονῶν Δομβροῦς καὶ Ἀγάθωνος.

Διὰ τὴν παραχώρησιν γηπέδου ἐν Βούλᾳ κατηγορεῖται τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον ὅτι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1180 καὶ 1375 τοῦ 1924 δύο ἐγγράφων αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐζήτησε νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις πρὸς παραχώρησιν εἰς 400 ἐμπόρους, δικηγόρους κλπ. κατοίκους Ἀθηνῶν ἀνὰ 1.500 πῆχεις εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἐν Βούλᾳ γηπέδων τῆς Μονῆς Πετρᾶκῆ, ἀνευ δημοπρασίας.

Πρὸς διαφώτισιν τῆς ἀδίκως παρεξηγηθείσης ὑποθέσεως ταύτης σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς :

Τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον πράγματι διὰ τῶν ὡς ἄνω δύο ἐγγράφων αὐτοῦ ἐνέκρινε, κατ' ἀρχὴν, κατόπιν ἐπιμόνων ἐπὶ μῆνας πολλοὺς αἰτήσεων καὶ συστάσεων τὴν παραχώρησιν τῆς ἐκτάσεως ταύτης πρὸς τὸν «Συνεταιρισμὸν ἐξαγορᾶς γηπέδων Βούλας», ἀποτελούμενον ἐκ τῶν παραθεριζόντων ἐν Βούλᾳ. Ὁ Συνεταιρισμὸς ἐζήτηε νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς ἕκαστην οἰκογένειαν ὠρισμένον γῆπεδον δι' ἐξοχικὴν οἰκίαν μεθ' ἱκανῆς περιοχῆς. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ νόμος τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτην παραχώρησιν ἀνευ δημοπρασίας, ἐγένετο τέλος δεκτὸν νὰ γίνῃ ἡ παραχώρησις, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αὕτη ἐνεργηθῇ διὰ Νόμου, δι' οὗ ἤθελεν ὀρισθῆ καὶ ἡ Ἀρχὴ ἣτις ἤθελε καθ' ὀρίση τὸ καταβλητέον τῇ Ἱ. Μονῇ τίμημα.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν αὐτοῦ προήλθε τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν συνεπεία ἐδικοῦ Ν. Διατάγματος ἀθροῖα ἐγένοντο ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀντὶ εὐτελεστάτου πάντοτε τιμήματος, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ Ἀρχὴ ἐκείνη, ἣτις ἤθελε ὀρισθῆ ἐν τῷ Νόμῳ, πρὸς καθορισμὸν τιμήματος θὰ καθώριζεν ἀσφαλῶς τοιοῦτον ἀνάλογον πρὸς τὴν τότε πραγματικὴν ἀξίαν

τοῦ ἀκινήτου. Ἐδέχθη δὲ τὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον παραχώρησιν τὸ μὲν ἵνα μὴ περιέλθῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται γῆπεδον, ὡς ἀσφαλῶς ἤθελε συμβῆ, εἰς κεφαλαιούχους πρὸς ἐκμετάλλευσιν, τὸ δὲ ἵνα μὴ στερηθῶσι τετρακόσια οἰκογένεια βιοπαλαιστῶν, ἑναῖς καὶ τριάκοντα περίπου οἰκογένεια ἱερέων, προστεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστ. Ταμείου, θερινῆς οἰκίας, ἀφοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπὸ σκηνᾶς καὶ εἰς ξύλινα παραπήγματα παρεθέριζον καὶ ἵνα μὴ εὐρισκόμεναι πρὸ τοῦ ἀδυνάτου τῆς δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας ἀποκτήσεως ἐπιδιώξωσι τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ γηπέδου, πράγμα εὐκολώτατον διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁπότε ἡ Μονὴ θὰ ἰφίστατο σημαντικὴν ζημίαν ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς, δεδομένου, ὡς εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς πείρας, ποῖα τιμὰ καθορίζονται εἰς ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις.

Δὲν παραλείπομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ τιμὴ ἣτις ἐζητεῖτο ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐξαγορᾶς ὅπως καθορισθῆ διὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται κτῆμα ἦτο κατὰ πολὺ ἀνωτέρα ἐκείνης ἣτις ἐπετεύχθη ἐπὶ δημοπρασίας, ἐπανειλημμένως καὶ ἐπὶ δύο περίπου ἔτη ἐνεργηθείσης διὰ τὸ παραπλεῦρος κείμενον οἰκόπεδον Μπόσδα, Σκρόκη κ. λ. π.

Ἄλλ' ἐν ᾧ τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον παραπέμφαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὴν αἴτησιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐν ἣ ῥητῶς ἐλέγετο ὅτι ἔδει νὰ ἐκδοθῇ εἰδικὸς νόμος, κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, ἀνέμνε τοιαύτας νομίμους διατυπώσεις καὶ τὴν εἰς τὴν τότε Βουλὴν ὑποβολὴν σχετικοῦ Νομοσχεδίου δι' οὗ νὰ παρῆχτο σχετικὴ ἀδεία εἰς τὸ Ἑ(γ)λίον τῆς Μονῆς Πετρᾶκῆ, εἶδε παραδόξως δημοσιευόμενον παρ' ἄλλου Ὑπουργείου Διάταγμα, ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὡς εἴρηται γηπέδου στηριζόμενον εἰς Νόμον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομοθετικὴν ἀδειαν, καὶ ὑπὲρ νέου Συνεταιρισμοῦ, ἐν ᾧ συμπεριελήφθησαν αὐθαίρεως ὀνόματα ἐμπόρων καὶ δικηγόρων. Τούτου ἕνεκα ἔσπευσε διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 6296 τοῦ 1924 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ Προνόιας, παρ' οὗ ἐξεδόθη τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν αὐτοῦ ὡς παρανόμου, καὶ ἐπὶ πεπλανημένων στοιχείων στηριζόμενον. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ἡ Μονὴ Πετρᾶκῆ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀνακωνοθέντι αὐτῆς εἰς ἐφημερίδας ἐξεφράσθη ἀνευλαβῶς περὶ τοῦ Ὑπουργείου, κατ' ἀξίωσιν τούτου παρετηρήθη διὰ τὸ ὕψος τοῦ ἀνακωνοθέντος, ἐπικρωτηθείσης οὐκ ἦττον, τῆς σχετικῆς αὐτῆς ἐνεργείας.

Διὰ τῆς τοιαύτης του ἐνεργείας καταδεικνύεται ἐμφανῶς ὅτι τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον οὐ μόνον δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπεμπόλησιν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἀλλὰ καὶ ἐντόμως διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς γενομένης παρανόμου ἀπαλλοτριώσεως. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καταρτισθεὶς παρὰ τὸν νόμον Συνεταιρισμὸς δὲν ἐπρόφθασε νὰ καταλάβῃ τὸ κτῆμα καὶ ἐπομένως ἐξ αὐτοῦ οὐδεμίαν πραγματικὴν ζημίαν εἶχεν ὑποστῆ ἡ Μονὴ.

Καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὸ γῆπεδον τῆς Μονῆς Πετρᾶκῆ ἐν Βούλᾳ.

Ἦδη ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκποίησεως λειβαδίων τῶν Ἱ. Μονῶν Δομβοῦς καὶ Ἀγάθωνος.

Αἱ ἐκποιήσεις αὐταὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροικοῦ Νόμου καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Οὕτω διὰ λειβάδια Μπαξῆϊ ἢ Ἀμπελάκι καὶ Μετόχι τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγάθωνος ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ νομάδων κτηνοτρόφων τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἤρε τὴν δυνάμει τοῦ Νόμου 3250 ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ ἐπέτρεψε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 55557 τῆς 20ῆς Μαΐου 1925 ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ νομάδας κτηνοτρόφους ἐκποίησην τῶν ὡς ἄνω λειβαδίων ἀντὶ συνολικοῦ τιμήματος δραχμῶν 420.000. Τὸ Λιδικ. Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 45 ἀναφορὰν τοῦ Ἡ)λίου Ἀγάθωνος, τὸ εὐτελὲς μίσθωμα ὅπερ ἐκ τῆς μισθώσεως τῶν ἐν λόγῳ λειβαδίων ἐλάμβανεν ἡ Μονή, ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3250 Νόμου καθ' ὅς ἀπηγορεύετο εἰς τὰς Ἱ. Μονὰς ἡ ἐλευθέρωσις καὶ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεις τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 3864 ἀπὸ 13ῆς Ἰουνίου 1925 ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἐπέτρεψε τῷ Ἡ)λίῳ τῆς Μονῆς τὴν σύνταξιν τοῦ προσήκοντος πωλητηρίου συμβολαίου, αὐξήσαν συγχρόνως τὸ τίμημα κατὰ τριακόσια χιλιάδας δραχμῶν, ἤτοι ὄρισαν συνολικὸν τοιοῦτον δραχμῶν ἐκ 450.000.—Αἱ αἰτήσεις τῶν κατοίκων τῶν Κοινοτήτων Στύραφακα καὶ Δερβὲν Καρῶς, περὶ ὧν ποιεῖται λόγον τὸ ἔγγραφο τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν πρῶτον μὲν διότι διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐπετρέπετο ἡ ἐκποίησις μόνον πρὸς τοὺς αἰτησάμενους νομάδας κτηνοτρόφους Ἀντ. Κούτραν, Ν. Κώστην κλπ., δεύτερον δὲ διότι τὸσον οἱ κάτοικοι Στύραφακα ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι Δερβὲν—Καρῶς ἐποίησαντο προσφορὰν ἐκ δραχμῶν 350 χιλιάδων μόνον διὰ τὸ λειβάδιον Μαξῆϊ ἢ Ἀμπελάκι, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὸ λειβάδιον Μετόχι, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς ἀνάξιον λόγου, ζητήσαντες συγχρόνως τὴν ἄνευ δημοπρασίας πρὸς αὐτοὺς παραχώρησιν τοῦ λειβαδίου καὶ δὴ εἰς μικροτέραν τιμῇν.

Διὰ τὸ λειβάδιον τῆς Ἱ. Μονῆς Δομβοῦς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Τζαμάλι—Πολυγύρα» τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐπίσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46736 τοῦ 1925 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἤρε τὴν ὑφισταμένην δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 3250 ἀπαγόρευσιν δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων καὶ ἐνέκρινε τὴν πώλησιν τοῦ λειβαδίου τούτου ἀντὶ 1.010.000 πρὸς τὸν ὁμώνυμον κτηνοτροφικὸν Συνεταιρισμὸν, ἀποτελούμενον ἐξ ὑπερεκατὸν μελῶν ἐξαιρέσαν μάλιστα καὶ τινὰς ἐκ τῶν κτηνοτρόφων μελῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι οὗτος ἐκέκμητο ἕτερον λειβάδιον.

Τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν ὡς ἄνω εἰδικὴν ἀδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τὸν Νόμον 3250 δι' οὗ ἀπηγορεύετο εἰς τὰς Μονὰς ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεις τῶν λειβαδίων, ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐκοινοποίησεν αὐτὴν πρὸς τὸ ἄρμόδιον Ἡ)γλίον, πρὸς σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ συμβο-

λαίου, χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ παρουσιασθῇ ἕτερος Συνεταιρισμὸς ἢ ἄτομον ἐπιζητοῦν τὴν ἀγορὰν τοῦ ὡς εἴρηται λειβαδίου.—Μετὰ πάροδον 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ἤτοι τὴν 19ην Μαΐου 1925, ὑπεβλήθη αἰτήσις τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Σκριποῦς προσφερόντων β)ο) ἐπὶ πλέον τοῦ ἐγκριθέντος ποσοῦ, ἤτοι 30 χιλιάδας δραχμῶν, μετὰ τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἐγκριθῇ ἐπ' ὀνόματι τούτων ἡ ἐκποίησις τοῦ ὡς εἴρηται κτήματος ἄνευ δημοπρασίας.

Τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον ἔσπευσε νὰ βιασιβιάσῃ τὴν αἰτήσιν ταύτην πρὸς τὸ Ἡ)γλίον μετὰ τὴν ἐντολὴν ὅπως, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν εἶχε κεινοποιηθῇ εἰσέτι ἡ ἐγκριτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν «Τζαμάλι—Πολυγύρα» νὰ ἀναστείλῃ ταύτην μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Τὸ Ἡ)γλίον ὅμως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1650 ἀπὸ 7ῆς Ἰουνίου 1925 ἀναφορᾶς αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ Σφ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 104 τῆς 15ῆς Ἰουνίου ἰδίου ἔτους ἐπ' σημειωτικοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ, ἐγνώρισαν τῷ Ἐκκλ. Ταμείῳ, ὅτι τὸ σχετικὸν συμβόλαιον τῆς ἐκποιήσεως πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν Τζαμάλι—Πολυγύρα εἶχε συναφθῆ τὴν 13ην Μαΐου 1925, τοῦτέστιν ἕξ ἡμέρας πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων τῆς Κοινοτήτος Σκριποῦς εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον καὶ συνεπῶς ἡ ὑποβληθεῖσα αἰτήσις δὲν ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει.

Ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ὡς ἄνω ἐξιστορήσεως τῶν πραγματικῶν γεγονότων συνάγεται ὅτι τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον ἐνήργησεν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομίμως καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν Μονῶν, ὡς ἐνήργησεν καὶ ἐνεργεῖ πάντοτε εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Πολιτικὸς Γάμος

Καὶ ἡ «Θέμις», ἡ ἀρχαία αὕτη δικαστικὴ ἐφεμερίς, σχολιάζουσα τὰ ὑπὲρ τῆς καὶ παρ' ἡμῖν εἰσαγωγῆς τοῦ πολιτικοῦ γάμου ἐπιχειρήματα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, φρονεῖ ὅτι «ἂν ἡ δικαιολογία (τῆς πνευνοτέρας παιδαγωγίας) δὲν ἐλέχθη ὡς ἀστείωτης, ὁμοιογουμενῶς δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀστοχωτέρα πρόφασις μεταρρυθμιστικῆς μανίας, ὑπευθυμίζουσα τὸ «ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει». Καὶ ἐπάγεται ὅτι ἄλλοι εἶνε οἱ λόγοι τῆς ἐλαττώσεως τῶν γάμων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ, ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη παρ' ἡμῖν. Εἶνε—λέγει πολλὸ ὀρθῶς— ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία, ἡ ἀβεβαιότης περὶ τὴν εὐστάθειαν τῶν θεσμῶν, ἡ πεποιθήσις περὶ ἐλλείψεως ἀσφαλείας ἐργασίας καὶ περιουσίας, καὶ ἡ ἀπογοήτευσις». Ἡ «Θέμις» τονίζει ὅτι δὲν λέγει ταῦτα ἐκ συμπαθείας τάχα ὑπὲρ τῆς «ἰεραρχίας», ἀλλ' ἐκ τῆς ἀκραδάντου πεποιθήσεως ὅτι «οὔτε ἀνάγκη μεταρρυθμίσεως τῶν τοῦ γάμου ὑπάρχει, οὔτε, ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη, ἡ προτεινομένη μεταρρυθμίσις εἶνε ἡ ἐνδεδευμένη».

Αἱ μεταρρυθμίσεις τῆς νομοθεσίας, καὶ μάλιστα εἰς θεομῶδες συνυφασμένους μὲ τὰ ἔθιμα τοῦ λαοῦ, γίνονται ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη τις, ἂν αἱ ἀντιλήψεις τοῦ λαοῦ μετεβλήθησαν, ἂν ὑπάρχῃ ἓν κενὸν χρῆζον συμπληρώσεως καὶ ὄχι διότι οἷος δήποτε θέλει νὰ ποζάρῃ ὡς μεταρρυθμιστής. Ἐπειτα καὶ τὸ εἶδος τῆς μεταρρυθμίσεως πρέπει ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, διότι διαφορετικὰ ὁ ταύτην εἰσαγωγὴν νόμος θὰ εἶναι εὐθραυστος ὡς ξύλον τὸ ὁποῖον ἐστερήθη τῶν χυμῶν του. Ἐξ ἐρωτήσεως οἷος δήποτε τὴν λαϊκὴν συνείδησιν ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ τὸν γάμον ἄνευ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐλογίας. Καὶ πρὸς τοῦτο ἂς ἀποταθῇ ὄχι μόνον πρὸς τὸν τὰ 4)5 τῶν κατωτέρων τῆς χώρας ἀποτελοῦντα πληθυσμὸν τοῦ ὑπαίθρου, ὁ ὁποῖος ἔχεται στερρῶς τῶν παραδόσεων τοῦ ἀγνοῶν καὶ διαζύγια καὶ «κλονισμὸν γάμον», ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκόμη τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις θεωρεῖται πλέον ἐλευθεριάζων τὴν σκέψιν, καὶ τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ λάβῃ ἀποκλειστικῶς ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ νομοθετῇ... Καὶ πρὶν ὁ Λέων ἐπιβάλῃ πρὸς χιλιετηρίδος τὸν τύπον τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐλογίας, ὁ λαὸς μόνος εἶχε καθιερώσει αὐτόν, καὶ εἰς τὰς μνηστείας ἀκόμη. Μία τοιαύτη συνήθεια καὶ συνείδησις δικαίου δὲν ἐκρίζυται τόσον εὐκόλα ὅσον φαντάζονται οἱ ταῦτα λέγοντες, ἀποδεικνύοντες διὰ τούτου μόνον πόσον ξένοι εἶναι πρὸς τὴν κοινὴν συνείδησιν».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα ἀφορμὴν ἔκ τινος τηλεγραφήματος τῶν προέδρων τῶν Σωματείων Πύργου, περὶ τῶν ἐκεῖ ἐνεργειῶν τῶν Χιλιαστῶν καὶ διανομῆς προκηρύξεως ἐκ μέρους αὐτῶν νύκτωρ ἐν τοῖς καταστάμασι, δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον παρακαλεῖ ὅπως ἡ Κυβέρνησις λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἐπαπειλοῦντος τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν κινδύνου.

— Διενεργηθεῖσις ἐκλογῆς Ἡγουμένου συμβουλίου, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων 40, τῆς Ἱερᾶ Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος ἐξελέγησαν Ἡγούμενος μὲν ὁ ἱερομ. Γεράσιμος Λαοῦδης, σύμβουλοι δὲ οἱ μοναχοὶ Λουκάς Μαλιτζῆς καὶ Γερμανὸς Πουλακίδας.

— Διωρίσθη σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος (Μετρώρων) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὁ μοναχὸς Εὐθύμιος Χαϊζηνικολάου.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαάμ (Μετρώρων) ὁ ἱερομ. Θεοφ. Βούζας.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀμείβουσα τοὺς ἀγῶνας τοῦ Νομάρχου Κερκύρας κ. Καλογεροπούλου καὶ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Θεοτόκη ὑπὲρ ἀποδόσεως τῇ Ἐκκλησίᾳ

τοῦ ἐν Κερκύρα ἱστορικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐξέφρασεν αὐτοῖς τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς ἀναθέσασα αὐτοῖς ἐν ταῦτῳ τὴν δημοσίευσιν πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν ὡς εἴρηται ἱερὸν ναόν.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον παρακαλεῖ ὅπως διὰ Νόμου ἐξασκῆται ἔλεγχος ὑπὸ ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐπὶ πάντων τῶν θεατρικῶν καὶ κινηματογραφικῶν ἔργων, ἵνα μὴ διὰ τῶν ἀνηθικῶν ἔργων τῶν παριστανομένων ἐν τοῖς ὡς εἴρηται θεάτροις διδάσκηται ἡ ἀνηθικότης εἰς τὰς νεαζούσας τῆς κοινωνίας ἡμῶν τάξεις.

— Διωρίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μακρομάλλης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος ὁ ἱερομ. Διονύσιος Ραυτόπουλος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦτου Δαμασκηνοῦ Σπανοῦ.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5369 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι διὰ Διατάγματος ἐκ 26 Φεβρουαρίου ἐκδοθέντος, ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα εἰς 25 μηνῶν ἀργίαν ἱερέα Λάμπρον Παπᾶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργεῖς. Ὡσαύτως δι' ἐτέρου τοιοῦτου καὶ τῇ ὡς ἄνω ἡμερομηνίᾳ ἐκδοθέντος ἐχαρίσθη τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς εἰς τὸν ἱερέα Μιχαὴλ Ζιούρκαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

— Διωρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας ὁ Βησσαρίων Ζαρχαδούλας.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνωμίλησε διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Τὸ δὲ Σάββατον ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Μακρῆς παραμείνας παρ' αὐτῷ περὶ τὴν ὥραν. Αὐτῆμερὸν ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τὸν παραιτηθέντα πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Κουντουριώτην καὶ μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας τὸν ἐορτάζοντα Πρωθυπουργὸν κ. Πάγκαλον.

— Τακτικὸν μέλος τῆς Ἰδρυθείσης Ἀκαδημίας διωρίσθη ἐκ τῶν Ἑλλήνων Θεολόγων ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

— Εἰς ἐκδηλοτέραν παράστασιν τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ διάταξιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τὴν δοξολογίαν περιφορὰ τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ψαλλομένου τοῦ ἱεροῦ τροπαρίου «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκηνούμεν ἀγαθὲ...». Ἡ τελετὴ αὕτη παρήγαγε βαθυτάτην ἐντύπωσιν παρὰ τῷ εὐσεβεῖ λαῷ. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς γίνεται τακτικῶς κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἀπὸ τῆς 22 Μαρτίου ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας πρὸς μελέτην αὐτοῦ, ἰδίως τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Μοναχικοῦ βίου καὶ τῶν Μοναστηρίων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βητουμά Δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 21, 28 Μαρτίου καὶ 4ην Ἀπριλίου 1926 ἐνεργηθήσεται ἐν Τρικάλοις καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ ἐκποίησης τῶν ἐξῆς πραγμάτων τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς ἤτοι α) μίας κἀδδης χωρητικότητος 2500 3000 ὀκάδων β) δύο πεπαλαιωμένων οἰνοβαρελίων χωρητικότητος 800—1000 ὀκάδων ἑκάσταν γ) ἐνὸς ἀμπαρίου χωρητικότητος 150 κοιλῶν δημοπρασιῶν καὶ δ) ἐνὸς διτροχίου κάρρου μονοῦ μεταχειρισμένου, εὐρισκόμενου, τῆς μὲν κἀδδης καὶ τοῦ ἀμπαρίου ἐν τῇ Μονῇ Γκούρας, τῶν δὲ οἰνοβαρελίων ἐν τῇ Μονῇ Βητουμά καὶ τοῦ κάρρου ἐν Τρικάλοις. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βητουμά τῇ 10 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου ἢ Κοίμης τῆς Θεοτόκου, προκηρττε ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης ἢ ἐφεινή κόπρος τῶν στανοτοπιῶν τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ τῇ 28 Μαρτίου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βράχου ἢ Κοίμης τῆς Θεοτόκου, προκηρττε ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὁ ἀμυγδαλοκαρπὸς τοῦ ἀγοροκλήτου τῆς Μονῆς ἢ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 28ην Μαρτίου. Πληροφορία παρὰ τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου ἢ Κοίμης τῆς Θεοτόκου, προκηρτσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετούς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ ἡμῶν ἐξ ἀδιαίρετου Κατάστημα τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 29ην Μαρτίου.

Κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης δέκα ἔξ (16) τμήματα καλλιεργησίμου γῆς τοῦ ἐν θέσει Ἁγίας Εἰρήνης ὄριον τῆς Κοινοτήτος Λογχανίου τοῦ δήμου Πελάνης κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Καλτεζῶν.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κολλίνας καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 28ῃ Μαρτίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἕως 1 μ. μ. ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου.

Ἡ κατὰ στρέμμα πρώτη τιμὴ ἑκάστου τμήματος ἀναγράφεται εἰς τοὺς ὄρους κατωτέρω ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῶν Κοινοτήτων Καλτεζῶν, Κολλινῶν καὶ Λογχανίου ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν. Ἴνα πλειοδοτήσῃ τις ἐπὶ τμήματος καλλιεργησίμου γῆς ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου Νομογεωπόνου ὅτι οὗτος εἶνε γεωργὸς ἀκτήμων ἢ μὲ ἀνεπαρκῆ γαιοκτησίαν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Νικολάου Καλτεζῶν τῇ 11ῃ Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἥλιου. Προκηρττε ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης αἱ ἐντὸς τῶν κἀδδων τῆς Μονῆς εὐρισκόμεναι περὶ τὰς δύο χιλιάδας ὀκάδ. βρώσιμοι ἐλαῖαι. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 28 Μαρτίου ἔ. ἢ ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενίου. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρξέως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Προφήτου Ἥλιου τῇ 15 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Σταυρ. Μ. Μακρυρράχης Προκηρτσει ὅτι συνεπεία νέας ἐπὶ πλέον προσφοράς ὑπὸ Ἰωάννου Λαῖου διὰ τὸ δάσος Σουκιάς πρὸς ὕλοτομῶν διακοσίων (200) χιλ. ὀκάδων ξυλανθράκων διὰ τὴν δασικὴν περίοδον 1926 ἐκτίθεις τοῦτο εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Αἰκατερίνῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ξενοφάντος Συλλοποῦλου τὴν 28ην τρέχ. μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 Π. Μ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων τῆς ἀρχικῆς διακηρξέως καὶ ἐπὶ προσαγῆ ἔγγυδοσιῶν. Ἐν τῇ Ἱερ. Στ. Μ. Μακρυρράχης τῇ 17ῃ Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιουτυλίου προκηρττε, ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργουμένην ἐν Τσιουτιῷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγ. Μονῆς Τσιουτυλίου καὶ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Σοτίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Τὴν μὲν 27ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1926, ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας τῆς ἰδίας ἡμέρας τὰ ἐξῆς 1) 2) τῆς ἐνοικίας τῶν ἐκ στρεμ. 10—ἀγρῶν κειμένων ἐν Βόρειαννῃ, 2) ἢ 2ετῆς ἐνοικίας τῶν ἀγρῶν ἐκ στρ. 12 καὶ κήπου ἐκ στρ. 2 1)2 καὶ ἐνὸς πεπαλαιωμένου οἰκίσκου ἐκτὸς τοῦ κήπου, κειμένων ἐν Ζάρακῃ καὶ 3) ἢ 3ετῆς ἐνοικίας τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Τσιουτυλίου κειμένης οἰκίας τῆς Μονῆς ταύτης. — Τὴν δὲ 3ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1926 ἔτους ἡμέραν Σάββατον ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας τῆς ἰδίας ἡμέρας τὰ ἐξῆς 1) ἢ 3ετῆς ἐνοικίας τῶν τριῶν 3 ὕδρομύλων ὑπὸ τὸ ὄνομα, Πύργος, Γροστῆς καὶ Μίτικα, 2) ἢ 3ετῆς ἐνοικίας τοῦ ὕδρομύλου Νεοχωρίτικος ὀνόματι, καὶ 3) ἢ 3ετῆς ἐνοικίας τῆς ἐν τῷ Μετοχιῳ Ὁρφανοῦ κειμένην 1) Παλαιάμπελον 2) Ἀγελαδομάνδριον 3) οἱ πέριξ τοῦ μετοχίου τούτου κείμενοι κήποι ἐκ στρεμμάτων ἐν ὄλῳ 45. Ἡ δημοπρασία τούτων ἐνεργηθήσεται συμφώνως τῶν ὄρων τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τῶν ὄν ἀριθ. 33, 34, 35, 36 37, καὶ 38, διακηρξέων τοῦ Ἡγ. Μονῆς ὧν ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς πρὸ γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ συναγωνισθῶσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τσιουτυλίου τῇ 23 Φεβρουαρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Κωνσταντίνου Λοκρίδος διακηρττε ὅτι, ἐκτίθεται εἰς δευτέραν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τὴν 28ην Μαρτίου ἔ. ἢ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. (ἐν Ἁγίῳ Αἰδησοῦ) Εὐβοίας ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου κ. Α. Τσιχρικά πρὸς ἐκποίησιν τὰ ἐξῆς κτήματα: 1) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Φτέρι τῆς Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 2) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Φτέρι τῆς Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 3) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Φόνιτσα τῆς Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 4) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Κουμπὶ τῆς Αἰδησοῦ μέτρα 800— 5) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Γεροσουβάλα Ἁγίου Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 6) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Πάνω Καλύβια Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 7) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Βουβάλα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 8) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Κότσικα Ἁγίου Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 9) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Καραμαπαμπᾶ Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 10) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μεγάλῃ Λάκκα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 11) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μακρυγιάννη Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 12) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μακρυγιάννη Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 13) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μακρυγιάννη Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 14) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μεγάλῃ Βρῦσι Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 15) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Ἄνω Ἀλῶνια Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 16) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Παναγιᾶ Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 17) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Πανωχῶρι Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 18) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Πέτρα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 19) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Πάνω Καλύβια Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 20) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μύλος Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 21) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Φονιά Ράχη Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 100. — 22) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Ποτίστρα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 23) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Ποτίστρα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 24) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Ποτίστρα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 25) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μάγκου Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 26) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Μακροχώρα Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — 27) Τὸ εἰς τὴν θέσιν Πλάτανος Ἁγ. Αἰδησοῦ μέτρα 500. — Ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους: 1) Ἄμα τῇ κατακυρῶσει τῆς δημοπρασίας ὁ ἀνακηρυχθησόμενος τελευταῖος πλειοδότης ὑποχρεούται νὰ καταβάλλῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσῶς εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μονῆς. 2) Ἡ κατακύρωσις τῆς δημοπρασίας ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου. 3) Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν συμβολαίων τῆς ἀγοραπωλησίας ὁ ἀνακηρυχθησόμενος τελευταῖος πλειοδότης ὑποχρεούται νὰ καταβάλλῃ ὀλόκληρον τὸ ποσὸν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μονῆς. Ἐν Ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ τῇ 25 Φεβρουαρίου 1926.